

[Justitsministeren]

bestemt ingen årsag til, at en lovgivning af denne art skulle give gæstearbejdere i dette land nogen som helst form for usikkerhed, og kan fru Ebba Strange og jeg i fællesskab gøre noget for at bekæmpe denne usikkerhed ved at fortælle, hvordan retsforholdene helt konkret er i dette land, så har jeg ikke det mindste imod at være med til det.

Jeg skal over for hr. Wilhjelm blot gentage, at forbeholdet er en sikkerhedsventil.

Jeg skal om hr. Wilhjelm's retshjælpsbetragtninger henvise til lovforslagets bemærkninger om retshjælp i afsnit 2 c. Det er forståeligt, at hr. Wilhjelm rejser spørgsmålet om, hvorvidt et forbehold ville være nødvendigt her. Det mener jeg ikke. Jeg mener, at vi ved at tage det andet forbehold løser problemerne så langt, som det er nødvendigt at gøre det. Der er en række muligheder, som også er nævnt i slutningen af afsnit 2 c, omkring vores indflydelse på retshjælpsituationen. Der er jo også i en retshjælpsituation en helt anden og langt mindre alvorlig situation i det hele taget. Ja, jeg vil endog ikke lade være helt usagt, at der kan være situationer, hvor vores inddragning i retshjælpsituationen jo da heldigvis også kan være til gavn for den anklagede og ikke blot være til skade for ham eller hende.

Ib Christensen (DR):

Ministeren misforstod mit spørgsmål, som alene gik på, om man kunne befrygte, at det, at Danmark og andre lande tager forbehold, – et forbehold, som mit parti i øvrigt går fuldstændig ind for – af lande som Algeriet, Libyen og andre lande ville blive brugt som grundlag for, at de i højere grad – de gør det jo stadig væk i stort omfang – vil tolerere og acceptere måske flykaprere osv.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan være enig med justitsministeren i, at det er konkrete retsforhold, der skal sikre gæstearbejdernes tryghed her i landet, og det var netop derfor, jeg fremdrog nogle af de eksempler fra konventionen, hvor jeg mener, at formuleringerne er så uklare, at det kan medføre, at folk føler sig usikre. Så var det, at jeg citerede nogle ting fra en vesttysk politirapport allerede fra 1971, hvor det med grove voldshandlinger var ført over i nogle af de kampsituationer, som bl. a. gæstearbej-

dere kunne tænkes at blive involveret i i en spændt økonomisk situation som den, vi oplever i disse år.

Det er nogle af de ting, som jeg i hvert fald gerne vil have boret lidt mere i i udvalget, når vi kommer til at behandle sagen dér.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Jeg er oprigtig ked af at blive bekræftet i min skepsis over for artikel 8. Ministeren siger faktisk nu, at der ikke er taget noget forbehold på dette punkt, og at der ikke er indeholdt noget forbehold, og han tilføjer så, at han synes, at det er tilstrækkeligt, at man tager forbehold over for artikel 1. Det mener jeg er en helt, helt anden sag.

Forbeholdet i artikel 1 går på udlevering. Den anden artikel drejer sig om retshjælp. Jeg har været igennem den. Det eneste, ministeren kunne henvise til i slutningen af afsnit 2 c, er, at man kan afvise det, hvis man er temmelig sikker på, at formålet med at kræve en sådan retshjælp alene er, at man fra det pågældende land ønsker at straffe en person på grund af hans race, religion, nationalitet eller politiske overbevisning. Ja, det manglede da også bare. Men altså handlinger, udført på grund af politisk overbevisning, alt det, vi ellers har taget forbehold over for, fordi vi her i landet stadig væk vil have ret til at sige, at der er tale om en politisk forbrydelse, som ikke skal føre til en automatisk udvisning, eventuelt til dødsstraf, er der ikke taget forbehold over for her. Jeg er ked af at blive bekræftet i det, men det gør, at vi må bore hårdere under udvalgsarbejdet.

Jeg vil sige til sidst til ministerens bemærkning om, at det i visse tilfælde endda kan være til fordel for de pågældende, at man giver en sådan retshjælp: nå ja, men det ville et forbehold jo aldrig nogen sinde umuliggøre. Her er altså den uindskrænkede forpligtelse til at følge de henstillinger, eller skal vi sige det skarpere, de direktiver, man får fra et andet land om at lave ransagninger, lave afhøringer, lave beslaglæggelser ud fra deres idé om, at det er en eller anden forbrydelse, selv om vi her i landet ville kalde det en politisk forbrydelse, som vi f. eks. nægter at effektuere udleveringer på.

Mimi Jakobsen (CD):